अक्षः, अक्षः, [1]काष्ठाक्षः (ज्वलनः), अचिक्षिषुः, अचिक्षयिषुः;

अक्षितव्यम् } अक्षयितव्यम्, अचिक्षिषितव्यम्;
अष्टव्यम् }

अक्षणीयम्, अक्षणीयम्, अचिक्षिषणीयम्;

अक्ष्यम्, अक्ष्यम्, अचिक्षिष्यम्;

ईषदक्षः-दुरक्षः-स्वक्षः;

अक्ष्यमाणः, अक्ष्यमाणः, अचिक्षिष्यमाणः;

अक्षः, अक्षः, अचिक्षिषः;

अक्षितुम्- } अक्षयितुम्, अचिक्षिषितुम्;
अष्टुम्, }

अष्टिः, अक्षणा, अचिक्षिषा, अचिक्षयिषा;

अक्षणम्, अक्षणम्, अचिक्षिषणम्;

अक्षित्वा, अष्ट्वा, अक्षयित्वा, अचिक्षिषित्वा;

समक्ष्य, समक्ष्य, समचिक्षिष्य;

अक्षम् २, } अक्षम् २, } अचिक्षिषम् २, }
अक्षित्वा २, } अक्षयित्वा २, } अचिक्षिषित्वा २, }
अष्ट्वा २ } अक्षि[2] ॥

(4) "अग कुटिलायां गतौ" (भ्वादिः-I-793-सक. से. पर.) घटादिः।

आगकः-गिका, अगकः-गिका, अजिगिषकः-षिका; इत्यादि सर्वं अक (1.) धातुवत् बोद्धव्यम्।

(5) "अगि गतौ" (भ्वादिः-I-146-सक. से. पर.)

अङ्गन्-न्ती, अङ्गिष्यन्-न्ती-ती, अङ्गयन्-न्ती, अङ्गयिष्यन्-न्ती-ती; अङ्गिगिषन्-न्ती इत्यादिरूपाणि विना, अवशिष्टानि अकि(2.) धातुवत् बोद्धव्यानि।

अस्य धातोरौणादिके निप्रत्यये नलोपे (अङ्गति=ज्वालारूपेणोद्ध्वं गच्छति इत्यर्थे) अग्निः ॥

---

1. 'कर्मण्यण्' (3-2-1) इत्यण्। 2. औणादिक इन् प्रत्ययः।